

slutte sig til nogle samlede Regler, maa gaa forud, førend man med Sikkerhed kan ordne Administrationen i alle dens Detailler. Men deraf følger jo ogsaa, at den Myndighed, som hidtil i Henhold til Loven af 14. Marts 1867 har været overladt til Indenrigsministeren, maa bibeholdes. Jeg skal ikke her komme ind paa en Omtale af, hvorvidt der i Tidens Løb, og efterat de fornødne Erfaringer ere indvundne, kan gives Lovgivningsmagten større Indflydelse paa nogle Punkter, i Særdeleshed paa de økonomiske Forhold. Hvad Taxter, Fartplaner og Forhold af lignende Natur angaar, tror jeg, at saa længe vi ville have Statsdrift, maa man give Administrationen megen Frihed paa disse Punkter. Deri var den første ærede Taler enig, og jeg nævner det kun for yderligere at betone den Vægt, han lagde paa denne Side af Sagen. Han havde nogen Tvivl, om det ikke var rigtigt at have en Melleminstants mellem de tre Afdelingschefer for Linieforvaltningen, fordi de Forretninger, de havde at besørge hver for sig, vare af meget forskjellig Natur, medens der var mange Tilfælde, hvor dog en fælles Beslutning i Hast maatte tages. Jeg vil dog sige, at det forekommer mig allerede, at Apparatet, som det foreligger, er noget fylldigt, jeg har samme Følelse som det ærede Medlem, der talte sidst, og tror, at man meget bør vogte sig for nu at tage Bestemmelse om Ansættelsen af flere Embeds- og Bestillingsmænd end dem, som de kundige Mænd, der have lang Erfaring for sig, have ment at være fornøden. Men dersom det skulde have Betydning i den Retning, som den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de Kred (Sjælland) nævnte, saa maatte der være to Melleminstants, en for Sjælland og en for Fyen og Sjælland; det egentlige Samlingspunkt og saa for denne Gren af Administrationen er Kjøbenhavn og maa være det samme, som eksisterer for den egentlige Centralbestyrelse, og der er det naturlige Samlingssted for Afgjørelsen af Sager, som ere henlagte under Bindebestyrelsen, men at oprette to nye saa betydelige Poster, for at der kan være en større Hastighed tilstede i Afgjørelsen, det forekommer mig dog vilde være vel Meget. Vi have jo Telegrafvæsenet, derved kan man paa meget kort Hold faae Afgjørelser af Overbestyrelsen. Jeg tror altsaa, at Mere vilde være overflødig, men det er jo af den Slags Ting, som staa aabne til senere Afgjørelse efter nøiere Prøvelse. Det ærede Medlem vil jo se, at Regjeringen har forbeholdt sig og bebudet, at det kunde være

muligt, at man senere kom til at oprette flere Poster og flere Kontorer end dem, der her ere nævnte eller antydede, men, som sagt, jeg er enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Bloug) i, at Apparatet for Jernbanebestyrelsen jer noget stort ud. Der maa imidlertid være en fylldig Bestyrelse; den Masse af forskjelligartede Forretninger, som høre til Statsbanernes Drift, kræver et meget fylldigt Apparat, og det kan paa ingen mulig Maade være i Statens Interesse, at man bestemmer Personalet saa indskrænket, at Forretningerne enten maa lide under Mangel paa Dygtighed og Paalidelighed eller under visse Omstændigheder paa fornøden Hurtighed. Naar et æret Medlem (Sjælland) stillede det Spørgsmaal, om det var Meningen, at Dampskibsfarten mellem Korsør og Kiel skulde henlægges under den Overbestyrelse — jeg veed ikke, om det ærede Medlem sigtede til den nuværende — som har med Postvæsenet at gjøre, saa er det ikke Meningen, og jeg tror, at det ærede Medlem, naar han med Nøisagtighed gennemløser Motiverne, vil finde en meget klar Besvarelse paa dette Spørgsmaal. Det er ikke Tilfældet; Meningen er at henlægge den nævnte Dampskibsfart under Jernbanebestyrelsen. Det ærede Medlem vil jo senere kunne se det; jeg skal blot sige, at hvis det ærede Medlem vil se efter i Bemærkningerne til Lovforslaget (Tillæg A., Sp. 236—61), vil han kunne finde bevareret Spørgsmaalet, idet der til Begrundelse for den Ordning, som han ønsker, og som er den, der tilsigtes, er angivet, at det allerede i Loven af 23de April 1881 om en Dampfærgeforsbindelse over Storebelt § 1, er udtrykkelig udtalt, at denne Forsbindelse i enhver Henseende skal betragtes som Led af Statsbanenettet, hvorpaa det hedder, at det hverken vilde være fordelagtigt eller hensigtsmæssigt at henlægge Korsør—Kiel-Farten under en særlig Bestyrelse. Meningen er, at ikke blot Forsbindelser mellem Jernbanerne skulle henlægges under Jernbanebestyrelsen, men at ogsaa samtlige øvrige Forsbindelser, der ikke angaa Jernbanerne, skulle underlægges den. Naar nu det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Bloug) talte om, at der paa andre Punkter manglede særlig Administration for vigtige Brancher i Statsstyrelsen, f. Ex. hvad angaar Handel og Industri og tildels Postvæsenet, saa skal jeg gjerne indrømme det ærede Medlem, at man baade i den ene og den anden Henseende paa det ene og det andet Sted kunde ønske, at der var en stærkere Administration, end der